

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS I DE COOPERACIÓ

9445 *ACORD multilateral M-178 en virtut de la secció 1.5.1 de l'Acord europeu sobre transport internacional de mercaderies perilloses per carretera (ADR), publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 18, de 21 de gener de 2005, relatiu a l'idioma de les indicacions que cal introduir en el document de transport, fet a Madrid l'1 de març de 2006. («BOE» 128, de 30-5-2006.)*

ACORD MULTILATERAL ADR M-178

En virtut de la secció 1.5.1 de l'ADR relatiu a l'idioma de les indicacions que cal introduir en el document de transport

(1) Com a excepció a les disposicions del 5.4.1.4.1, les indicacions que cal introduir en el document de transport es poden fer en espanyol o portuguès.

(2) Aquest acord s'aplica al transport entre Espanya i Portugal.

(3) A més de les indicacions obligatòries, l'expedidor ha d'indicar en el document de transport el següent: «Transport conforme als termes de la secció 1.5.1 de l'ADR (ADR M178)».

(4) Aquest acord és vàlid fins que sigui revocat per alguna de les parts contractants.

Madrid, 1 de març de 2006.—L'autoritat competent per a l'ADR a Espanya, Juan Miguel Sánchez García, director general de Transports per Carretera.

El present Acord ha estat signat per les autoritats competents de l'ADR de:

Espanya.
Portugal.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 10 de maig de 2006.—El secretari general tècnic, Francisco Fernández Fábregas.

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

9543 *REIAL DECRET 602/2006, de 19 de maig, pel qual s'aprova el Reglament d'exempció de determinades categories d'acords d'intercanvi d'informació sobre morositat. («BOE» 129, de 31-5-2006.)*

L'article 1 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, prohibeix, amb caràcter general, tot acord, decisió o recomanació col·lectiva, o pràctica concertada o

conscientment paral·lela, que tingui per objecte, produeixi o pugui produir l'efecte d'impedir, restringir, o falsejar la competència en tot o en part del mercat nacional.

No obstant això, l'article 3 de l'esmentada Llei preveu que es poden autoritzar els acords, les decisions, recomanacions i pràctiques o categories d'aquests, a què es refereix l'article 1.1, que contribueixin a millorar la producció o la comercialització de béns i serveis o a promoure el progrés tècnic o econòmic sempre que compleixin determinats requisits o bé es justifiquin per la situació econòmica general i l'interès públic.

D'acord amb això, l'article 5 de la Llei de defensa de la competència habilita el Govern per autoritzar, mitjançant reglaments d'exempció, les categories d'acords, decisions, recomanacions, pràctiques concertades o conscientment paral·leles previstes a l'article 3 quan, entre altres motius, tinguin per objecte o efecte augmentar la racionalitat i competitivitat de les empreses, especialment de les petites i mitjanes.

Fins ara, els únics reglaments d'exempció que s'han anat aplicant en l'àmbit nacional han estat els reglaments d'exempció comunitaris, incorporats a l'ordenament intern a través del Reial decret 378/2003, de 28 de març, pel qual es desplega la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, en matèria d'exempcions per categories, autorització singular i registre de defensa de la competència.

D'acord amb la normativa vigent esmentada i per tal de reduir les càrregues administratives que pesen sobre les empreses sol·licitants d'una autorització singular i de contribuir a la major eficàcia de la normativa de competència, és procedent dictar el present Reglament d'exempció en matèria d'intercanvi d'informació sobre morositat, sobre la base de l'experiència i la jurisprudència acumulades des de l'entrada en vigor de la Llei de defensa de la competència i, en particular, en les nombroses resolucions dictades pel Tribunal de Defensa de la Competència que tenen per objecte l'autorització singular de la constitució i funcionament dels registres de morositat.

Ha estat doctrina consolidada del Tribunal de Defensa de la Competència que els registres de morositat poden complir una funció de sanejament i clarificació del tràfic mercantil que contribueix a la millora de la comercialització de béns i serveis, i permet als consumidors o usuaris participar dels avantatges que en deriven. D'acord amb el Tribunal, aquesta pràctica pot reduir substancialment el cost que la morositat representa per a les empreses i, si n'hi ha competència entre aquestes, la reducció de costos s'ha de transmetre als consumidors finals en forma de preus més reduïts dels productes o serveis oferts per les empreses. Per això, no s'ha de presumir que la transmissió de beneficis és extensible al consumidor quan la competència al mercat estigui més reduïda, com en el cas d'un excessiu grau de concentració, supòsit en què s'ha de mantenir el règim d'autorització singular.

Per tant, si n'hi ha competència suficient, els registres de morositat en un mateix mercat són susceptibles d'autorització d'acord amb l'article 3.1 de la Llei de defensa de la competència, sempre que les seves normes reguladores assegurin una sèrie de condicions que el Tribunal de Defensa de la Competència ha anat reiterant en les seves resolucions.

En tot cas, està prohibida la utilització pels usuaris de la informació del registre per acordar una política comercial comuna amb relació als morosos, així com manipular les dades del registre i utilitzar-les per a fins diferents dels declarats en el Reglament, que no poden ser contraris al que prescriu la Llei de defensa de la competència.

El Tribunal de Defensa de la Competència i els òrgans corresponents de les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves competències, poden retirar els beneficis de l'exempció als acords que, malgrat complir les condicions d'aquest Reglament, produeixin efectes incompatibles